viure als pirineus

L'Alt Pirineu és la demarcació on l'Església ha inscrit més propietats al seu nom

viurealspirineus | 23 de julio de 2020

Edifici del Palau del Bisbe/laseu.cat

L'arquebisbe **Joan Enric Vives** assegura que "tot s'ha fet bé i d'acord amb la legalitat vigent" i demana al Govern "objectivitat"

L'Església catòlica ha inscrit 3.722 immobles al seu nom, sense cap títol que n'acrediti la propietat. Així consta al conjunt dels registres de la propietat de tot Catalunya. Es tracta d'unes inscripcions fetes entre el 1946 i el 2015. La majoria són de construccions dedicades al culte (50 %), com temples, ermites, cementiris, capelles, conjunts eclesiàstics i santuaris; així com de terrenys (41 %), sobretot, rústics. La resta d'inscripcions són d'edificis (9 %) com rectories, garatges o palaus.

L**'Alt Pirineu** és la demarcació veguerial on s'han produït **més immatriculacions** i inclou les tres comarques més afectades de tot Catalunya, que són el **Pallars Sobirà**, el **Pallars Jussà** i l**'Alt Urgel**l. La demarcació de l'Alt Pirineu també inclou un dels dos municipis amb més immatriculacions de Catalunya. Són 82, al **Pont de Suert** (Alta Ribagorça).

Rànquing de les comarques amb més immatriculacions

Pallars Sobirà	11,2%
Alt Urgell	7,9%
Pallars Jussà	7,7%
Cerdanya	5,0%

Rànquing dels municipis amb més immatriculacions

Pont de Suert	82
Rialp	69
La Torre de Capdella	67
Tremp	53

Mapa de les immatriculacions a l'abast de tothom

Les dades consten al conjunt dels registres de la propietat de Catalunya, d'on les ha obtingudes el Departament de Justícia. Ara, es poden consultar a través d'aquest mapa interactiu, que ofereix informació sobre el nombre de finques, el tipus, la ubicació, el registre corresponent i la titularitat dels immobles.

El Bisbat d'Urgell puntualitza les informacions sobre les immatriculacions

Per la seva banda, el Bisbat d'Urgell ha puntualitzat les informacions sobre les immatriculacions que ha fet públiques aquest matí el Govern de la Generalitat, a través del seu vicepresident, **Pere Aragonès**, i la consellera de Justícia, **Ester Capella**. L'arquebisbe d'Urgell, Mons. **Joan Enric Vives i Sicilia**, ha explicat a través d'una gravació de vídeo publicada al canal de YouTube que " *l'Esglesia no s'ha aprofitat de cap manera indegudament de cap propietat" El Bisbe d'Urgell ha dit que "nosaltres el que sí que hem fet és posar a nom de l'Església propietats que eren nostres des de temps immemorials i que la llei ens havia prohibit fer-ho abans*". L'arquebisbe Joan Enric Vives ha reiterat que *"això és el que hem fet ara, sempre legalment, sempre segons la legalitat vigent. Mai s'ha vulnerat la llei de cap manera".*

L'arquebisbe demana al govern "objectivitat"

L'arquebisbe Vives ha demanat "que tot aquest procés encetat pel Departament de Justícia es faci amb objectivitat. *"És molt injust que es tracti a l'Església catòlica, que ha treballat molt pel patrimoni, pels edificis, i els ha mantingut molt bé durant molts segles i ha posat les seves obres d'art al serve i ús públic".*

Crida a la mediació entre l'Església i les altres parts que reclamen la propietat dels béns

El Departament de Justícia ha creat l'Oficina de Mediació sobre Immatriculacions, que és un servei del Centre de Mediació de Catalunya adreçat a l'Església i a les persones i entitats que reclamen la propietat dels béns immatriculats sense títol de propietat. L'objectiu de l'Oficina és que les parts s'acullin a un procés de mediació, que faci possible arribar a acords extrajudicials, per la via del diàleg. En aquest sentit, la consellera de Justícia, Ester Capella, s'ha adreçat, d'una banda, a les autoritats eclesiàstiques i, de l'altra, a organitzacions com Unió de Pagesos i l'Associació de Micropobles de Catalunya, que han reclamat públicament la titularitat de béns immatriculats per l'Església. Capella fa una crida a les dues parts perquè seguin a la mateixa taula, amb l'acompanyament de la Generalitat, i acordin sortides que desbloquegin l'enfrontament actual.

La major part de les disputes són per la inscripció de llocs de culte ubicats en propietats privades i solars rústics, així com d'equipaments esportius i places públiques a l'entorn d'esglésies i rectories. Entre els llocs de culte, hi destaquen conjunts monumentals que són patrimoni històric i cultural. Si les parts no s'acullen a la mediació, o si la mediació fracassa, la publicació de les 3.722 finques immatriculades pot derivar en nombroses demandes. La immatriculació presumeix la titularitat de l'Església. En canvi, si el legítim propietari vol recuperar la finca, s'ha d'adreçar als jutjats per demostrar documentalment que l'immoble li pertany. Aquesta acció no prescriu i, per tant, no hi ha límit de temps per presentar la demanda.

Un grup de treball per impulsar un canvi normatiu

El Departament de Justícia també promou la constitució d'un grup de treball per identificar els supòsits que puguin exigir una actuació pública orientada a recuperar els béns que hagin de ser gaudits pel conjunt de la societat, per donar suport institucional als municipis en l'exercici d'accions anàlogues, per facilitar l'assoliment d'acords i per impulsar les mesures legislatives que es considerin necessàries. Aquest grup de treball es posarà en funcionament durant el proper mes de setembre, amb la participació dels òrgans de l'Administració catalana competents en matèria de registres de la propietat, patrimoni de la Generalitat i patrimoni cultural, cooperació amb l'Administració local i assessorament i defensa en dret de la Generalitat.

La primera administració que publica les immatriculacions de l'Església

La Generalitat és la primera administració que les fa públiques, després que el Govern espanyol fes cas omís de la Resolució 419/X del Parlament, de 13 de

novembre de 2013; i incomplís la Proposició no de llei del Grup Parlamentari Socialista al Congrés, de 4 d'abril de 2017, que exigien transparència a l'Estat en relació amb els béns que l'Església ha inscrit al registre sense cap títol de propietat. A més de les dues cambres, també n'ha instat la divulgació el Consell de Transparència i Bon Govern (CTBG), amb la Resolució 498/2016, de 9 d'octubre de 2019. El Govern espanyol disposa de la llista de tots els béns immatriculats per l'Església des del 6 de febrer de 2018. No obstant això, no l'ha difós cap executiu del president Mariano Rajoy ni del president Pedro Sánchez.

Finques inscrites en virtut d'una llei del 1946 que equipara bisbes i notaris

La immatriculació és el registre d'un bé immoble per primera vegada. La polèmica sobre els béns immatriculats a nom de l'Església té l'origen en la Llei hipotecària que el franquisme va aprovar el 1946. Aquesta norma, vigent fins al desembre de 2015, establia que l'Església, igual que l'Administració, podia immatricular una finca malgrat que no en tingués cap títol que n'acredités la propietat. Concretament, l'article 206 facultava els propis diocesans per acreditar la propietat dels béns immatriculats, com si fossin notaris. Les autoritats eclesiàstiques només havien d'estendre un certificat que fes constar el títol o mode amb què aquests béns van ser adquirits, requisit que sovint entenien satisfet amb una al·lusió genèrica a la possessió dels immobles des de temps immemorials. La informació difosa pel Departament de Justícia està acotada precisament a les immatriculacions de béns realitzades sobre la base d'aquestes certificacions de domini, les quals no constitueixen un títol d'adquisició en sí mateix, sinó únicament un títol formal i excepcional per obtenir la inscripció dels béns al registre de la propietat corresponent.